

Rügen

-et fjernt
men dog nært
tursejlermål

Dornbusch Fyr.

For mere end 800 år siden var Rügen et så yndet rejsemål for Biskop Absalon, at han væltede Svantevit og kristnede venderne. Nu er området atter blevet et yndet rejsemål – for tursejlere. Gode marinaer danner baser for udforskning af det. Her er opskriften på en oplevelsestur.

Af Allan Madsen, Egå Motorbåds Klub

Vejrudsigten for mandag den 30. juni for Østersøen og indre danske farvande meldte om svag til jævn vind fra øst tiltagende i løbet af dagen til frisk, lokalt hård, vind. Da målet for dagens sejlads var Stubbekøbing på Falster, en strækning på 96 sømil, satte vi derfor vækkeuret til kl. 3.00, da vi søndag aften gik til køjs i vores båd på Egå Marina. Vejrudsigten

holdt heldigvis stik, så efter knapt ni timers sejlads, på relativt fladt vand, nåede vi Stubbekøbing ved middagstid.

Efter en nat og formiddag med regn og rusk sejlede vi tirsdag først på eftermiddagen gennem Grønsund til Hårbølle. Et lille atmosfærefyldt fiskerleje på Sydvestmøn med plads til ca. 25 gæstebåde. Der er vand og strøm på broerne, pæne bade- og toi-

letfaciliteter og en lille skibsproviantering, hvor du, udover det mest nødvendige, bl.a. kan bestille nybagte rundstykker til næste morgen. Skal du tanke dieselolie inden turen over Østersøen, kan dette også lade sig gøre i Hårbølle. Mens vi lå her, blev der lagt kurser og opmålt positioner for næste dags sejlads til Rügen. Meteorologerne havde for onsdag varslet svag

til jævn vind fra sydvest for den vestlige Østersø.

Rügens marinaer

Med en gennemsnitsfart på 13-14 knob rundede vi efter tre timers sejlads Dornbusch Fyr på nordøstspidsen af den aflange ø Hiddensee, der ligger foran selve Rügen. På den indvendige side af Hiddensee findes tre lystbådehavne: Nordligst ligger Kloster, der i

øjeblikket er under udbygning, og sydligst Neuendorf. Vi valgte Vitte, en relativt nyanlagt privat marina med stort set alle faciliteter.

For vores motorbåd, af mærket Nimbus 280 coupé, måtte vi betale 13,50 euro i havnepenge. Hertil skulle vi imidlertid erlægge en eller anden form for miljøafgift på 1,50 euro pr. person, og er du så uheldig, at bådens vandtank er tom, skulle du også betale for en opfyldning af denne.

Hiddensee er bilfri, så vil du omkring på øen, foregår al transport til fods, på cykel, fra et af de mange udlejningssteder, eller i hestevogn.

Går du de knapt 500 meter tværs over øen fra marinaen i Vitte, kommer du til en børnevenlig badestrand, der mod syd strækker sig, så langt øjet rækker. Vil du ud at spise i Vitte, er der på den nærliggende erhvervshavn flere fiskerestauranter med blandt andet udendørs servering, hvorfra du kan følge trafikken af de mange turistbåde på tæt hold.

Ingen benzintanke

I erhvervshavnen er der ligeledes mulighed for at tanke diesel dagligt mellem 08.00-09.00. Især motorbådssejlere, der besøger Rügen, skal være opmærksom på, at der kun er mulighed for at tanke diesel i ganske få havne. Benzin er stort set umuligt at opdrive i dem. Du er kort og godt henvist til tankstationerne i de større byer.

Som så mange andre, der besøger Hiddensee, gik vi også den knapt fire km. lange tur fra marinaen i Vitte til Dornbusch Klint i håbet om at få et glimt af Møns Klint 30 sømil borte. Det forudsætter en mere end almindelig god sigtbarhed, og den dag vi besøgte stedet, lod det sig på trods af nogen sol ikke gøre. Heller ikke fra toppen af Dornbusch Fyr, hvortil der er adgang. Traveturen til områ-

det ved fyret, der er udlagt som nationalpark, var dog under alle omstændigheder ulejligheden værd.

Breege, i bunden af Breeger Bodden, blev næste havn, vi anløb. Sejladsen til Breege foregik, i lighed med sejladsen til Vitte og al anden sejlads indenfor Hiddensee, i gravede velafmærkede render. De røde og grønne sideafmærkninger er alle nummererede, så det er let at følge med på søkortet, hvor du befinder sig.

At vejen blev lagt forbi Breege skyldtes primært, at havnen ligger nærmest i forhold til Arkona, der hjemmefra var et af målene for turen til Rügen. Vi lejede et par cykler for fem euro stykket og begav os ud på den ca. ti km. lange tur.

Bryder du sig ikke om at køre ad trafikerede veje, kan du, umiddelbart efter Juliusruh, dreje til højre og cykle langs vandet hele vejen til Arkona. Undervejs er der mange flotte udsigtspunkter, som du absolut bør give dig tid til at stoppe op ved. Den lille stråtakte ottekantede kirke i fiskerlejet Vitt er også et besøg værd.

Svantevits ødelæggelse

Arkona, eller Kap Arkona, er med sine stejle kalkklinter, efter menneskestrømmen at dømme, en af de helt store turistattraktioner på Rügen. Det var bestemt også et storslået syn, der mødte os, da vi kom ned på forstranden efter turen ned ad

»Kongetrappen«. Arkona har også sin egen plads i Danmarks historie. Afguden »Svantevit«, med de fire ansigter, blev således ødelagt her, da kong Valdemar den Store og biskop Absalon i 1169 indtog Rügen og kristnede venderne.

I Breege, der i lighed med Vitte er en forholdsvis nyanlagt havn med fine faciliteter, undrede vi os over det relativt store antal funkende nye Bavaria-sejlbåde i den forholdsvis lille havn. Sejlbådene tilhørte et lokalt bådudlejningsfirma, og den dag, vi besøgte Breege, var det tilsyneladende store skiftedag. Bådene blev klargjort i løbet af eftermiddagen, og ved spisetid begyndte de første af de

nye lejere at bære proviant om bord. At dømme ud fra antallet af daseøl og vinflasker, der blev håret om bord, skulle nogle af bådene utvivlsomt være væk i flere uger.

Efter turen til Arkona lørdag aften orkede vi ikke selv at lave mad. Vi valgte derfor at spise på fiskerestauranten »Zum alten Fischer«, der ligger næsten på kajkanten i Breege. Stedet kan varmt anbefales, fordi maden var velsmagende, der var rigeligt af den, og prisniveauet var tilmed yderst rimeligt.

Vejret i den første uge af vores ferie havde været noget ustadigt med en del regn og især blæst, og ifølge vejrudsigterne tydede desværre intet på, at det skulle blive bedre

Sådan må Svantevit have set ud, da guddommen blev ødelagt af den danske konge og hans biskop.

Yachthafen Nordmole i Stralsund.

det første par dage. Vi forlod da også Breege søndag morgen i overskyet vejr med en frisk vind lige i stævnen. Målet for dagens sejlads var den gamle hansestad Stralsund, hvis tårne vi kunne se længe før, vi nåede til Strelasund, der fører ind til byen.

Vi valgte »Yachthafen Nordmole«, hvor vi lå ved flydebroer i y-bomme. Havnen har 150 gæstepladser og ligger meget centralt i forhold til byen. Der er strøm og vand på alle broerne, men toilet- og badefaciliteterne, der forefindes i nogle afsidesliggende containere, er mere end kritisable. Også i Stralsund skulle vi betale for opfyldning af drikkevandstanken. Hvad der i Danmark heldigvis stadig er undtagelsen, er i havnene på og omkring Rügen åbenbart reglen.

Imponerende service

I »Yachthafen Nordmole« har man en imponerende morgenmadsservice. På hav-

nekontoret, der også er indrettet i en container, kunne vi således foruden forskellige slags morgenbrød tillige bestille mælk, juice, yoghurt, smør, æg, ost, skinke og kaffe til levering i båden næste morgen kl. ca. 7.30.

Hjemmefra var vi blevet gjort opmærksomme på, at vi umiddelbart efter ankomst til Stralsund skulle henvende os hos de stedlige toldmyndigheder. Vi havde dog ikke mere end lige fået fortojet båden til y-bommen, før vi blev kontaktet af to toldbetjente. Efter en grundig kontrol af vores pas, blev vi udstyret med en eller anden blå attest.

Alt det formelle var herefter tilsyneladende overstået. Stralsunds historie kan dateres tilbage til 1234. I lighed med alle de andre hansestæder omkring Østersøen vender næsten alle husene i den gamle bykerne de ofte høje og undertiden dekorerede gavle ud mod de stenbrolagte gader. Byen blev meget øde-

lagt under anden verdenskrig, og man forsømte efterfølgende i DDR-tiden i vid udstrækning at rette op på skaderne.

På trods af at der siden 1989 har været fuld gang i restaurering og genopbygning af byen, ligger en ikke ringe del af husene i det historiske centrum i de værste tilfælde næsten i ruiner og synes håbløse at genopføre. Du vil derfor nok blive en smule skuffet, hvis du besøger Stralsund med en forventning om at se en totalt genrejst by. Tingene tager som bekendt tid, men vi er absolut af den opfattelse, at man er nået langt med genopbygningen, siden de to Tyskland blev genforenet.

Rügen er via to kombinerede vej- og jernbanebroer, en på hver side af øen Dänholm, forbundet med fastlandet umiddelbart syd for Stralsund. Gennemsejlingshøjden er otte og seks meter for henholdsvis den østlige og vestlige bro. Den vestlige bro

åbnes p.t. kun fem gange i døgnet for skibstrafikken: Kl. 2.30 - 2.50, 5.20 - 5.40, 9.20 - 9.40, 17.20 - 17.40 og 21.30 - 21.50.

Yachthafen Nordmole« er på grund af beliggenheden midt i byen den foretrukne lystbådehavn blandt fritidssejlerne og derfor ofte overfyldt. I forbindelse med broens formiddags- og eftermiddagsåbning gav det en vældig aktivitet i havnen.

Om eftermiddagen kunne der ligefrem opstå en vis »kamp« blandt de sent indkomne fritidssejlere om de sidste ledige pladser i den populære havn.

Vi havde hjemmefra leget med tanken om at sejle Rügen rundt, men også haft en ide om at besøge Hven, Kullen og Hallands Väderö denne sommer. Ikke alt for opløftende femdøgnspredninger fra DMI for den vestlige Østersø fik os til at prioritere de svenske feriemål. Tidligt om morgenen tirsdag den 8.